

MATTHEÛS

6:9-10

Bidden om dagelijks brood in
afhankelijkheid van God

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/6-9-10-deel-4

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Het modelgebed en Gods Koninkrijk	4 min	3
2	Eigen behoeften binnen Gods wil	6 min	5
3	Dagelijks brood, werken en bidden	7 min	7
4	Dagelijks afhankelijk blijven van God	3 min	10
5	Sparen voor later en vertrouwen op God	5 min	12
	Om verder te lezen		15

1

Het modelgebed en Gods Koninkrijk

We gaan verder met onze studie van de Bergrede, en in het bijzonder met dat gedeelte in Mattheüs 6 dat we gewoonlijk het Onze Vader noemen. Eigenlijk zullen we in dit gebed enkele dingen aantreffen die Jezus Zelf, de Heere, nooit zou bidden. Het gebed vraagt namelijk wel om vergeving van zonde, en we weten dat Jezus zoiets nooit hoefde te vragen. Dit is niet het gebed dat Jezus bad. Dit is het gebed dat Jezus ons leerde bidden.

Zoals we er de afgelopen bijeenkomsten naar hebben gekeken, hebben we enkele dingen over gebed gezien die in Jezus' onderwijs over gebed als norm gelden. Toch hoeven we niet aan te nemen dat Jezus bedoelde dat we telkens wanneer we bidden precies deze woorden moeten bidden. Ik denk niet dat daar iets mis mee is, zolang we ze na zoveel herhalingen nog steeds betekenisvol kunnen houden. Maar het lijkt mij dat Jezus ons een modelgebed geeft dat alle elementen van het juiste soort gebed bevat, waarbij al die elementen in het juiste perspectief en in de juiste volgorde van belangrijkheid zijn geplaatst.

Laat me het gebed nog eens lezen. Sinds we erover begonnen te spreken, hebben we het iedere keer in zijn geheel gelezen. Maar het is kort, het kost ons heel weinig tijd en het helpt om het geheel in het juiste perspectief te zien. Jezus zei in Mattheüs 6, vers 9 tot en met 13:

Bidt u dan zo: Onze Vader, Die in de hemelen zijt. Uw Naam worde geheiligd. Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede, zoals in de hemel zo ook op de aarde. Geef ons heden ons dagelijks brood. En vergeef ons onze schulden, zoals ook wij onze schuldenaren vergeven. En leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze. Want van U is het Koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid, tot in eeuwigheid. Amen.

MATTHEÛS 6:9-13

Een paar bijeenkomsten geleden merkten we op dat Jezus ons zei onze gebeden tot de Vader te richten. Ook gaf Hij enige aanwijzing voor de mate van eerbied waarmee we moeten bidden. Dat wordt gesuggereerd door de uitspraak:

Laat Uw naam geheiligd worden.

Ik geloof dat we tijdens onze vorige bijeenkomst zagen dat we in de eerste plaats moeten bidden voor de belangen van Gods Koninkrijk. Gebed is geen toverstaf waarmee we over onze omstandigheden zwaaien om ons leven gemakkelijker te maken. Het is niet de geest in de fles die ons drie wensen geeft, of zoveel wensen als we maar willen, om ons leven gelukkiger te maken. Het doel van gebed is niet om onze eigen plannen of ons eigen koninkrijk te vestigen, maar om het Koninkrijk van God te vestigen.

Het Koninkrijk van God is de heerschappij van God over de harten van mensen. Het eerste gebedsverzoek dat we de vorige keer in het gebed zagen, is:

Laat Uw koninkrijk komen en Uw wil gedaan worden, op aarde zoals in de hemel.

Daarom is bij ieder gebed de eerste zorg dat we God uitnodigen, God vragen en God smeken om Zijn wil op aarde te doen en Zijn Koninkrijk te vestigen, ook als we niet dit specifieke gebed bidden. We bidden dat Zijn Koninkrijk zich op deze aarde zal uitbreiden en voorspoedig zal zijn, en dat als gevolg van ons gebed Zijn wil vollediger op aarde wordt gedaan dan voordat we baden.

2

Eigen behoeften binnen Gods wil

We hebben hier de vorige keer over gesproken. Ik kom in de verleiding om er opnieuw op in te gaan, maar we moeten verder. Er komt een punt waarop we wel over onze eigen zorgen bidden. Onze eigen zorgen worden getemperd door het feit dat we niet van onszelf zijn. De christelijke discipel is niet zijn of haar eigen eigenaar en is zelfs geen eigenaar van zijn eigen bezittingen. Jezus zei in Lukas 14, vers 33:

Zo kan dan ieder van u die niet alles wat hij heeft, achterlaat, geen discipel van Mij zijn.

LUKAS 14:33

In 1 Korinthe 6 wordt ons gezegd:

Of weet u niet dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, Die in u is en Die u van God hebt ontvangen, en dat u niet van uzelf bent? U bent immers duur gekocht. Verheerlijk daarom God in uw lichaam en in uw geest, die van God zijn.

1 KORINTHE 6:19-20

namelijk de prijs van het bloed van Jezus. We zijn gekocht zoals slaven vroeger werden gekocht, en daarom zijn we het eigendom van God.

Als iemand daar bezwaar tegen heeft, dan heeft diegene bezwaar tegen het christendom en niet alleen tegen mijn onderwijs. Er bestaan natuurlijk afgezwakte vormen van christendom waarmee men soms het publiek naar de mond praat en die zelfs in sommige kerken officieel worden uitgedragen. Die houden geen rekening met wat Jezus zei. Maar het christendom dat Jezus onderwees, houdt in dat we al onze plannen, al onze prioriteiten, al onze zorgen, al onze wensen en al onze rechten volledig overgeven. Wanneer we tot Christus komen, keren we ons af van een leven

voor onszelf en gaan we leven voor God. Dat wil zeggen: God is onze Eigenaar. Wij bekommeren ons om Zijn belangen, en Hij bekommert Zich om die van ons, omdat wij Zijn dienaren zijn.

Een meester die slaven bezat, had alle reden om te willen dat zijn slaven voldoende kleding en voedsel kregen, behoorlijk gehuisvest waren en de medische zorg ontvingen die ze nodig hadden, want ze waren zijn eigendom. Zij waren zijn verantwoordelijkheid. Als een slaaf ziek was, zou die slaaf weinig nut hebben voor de meester. Als de slaaf niet genoeg kleding of voedsel had, zou die slaaf al snel sterven. Daarom heeft een meester er alle belang bij de slaaf in leven en gezond te houden en in zijn basisbehoeften te voorzien.

Wanneer we tot God komen, is het niet zelfzuchtig om Hem te vragen om de dingen die we nodig hebben. Het is zelfs niet per se zelfzuchtig om te vragen om de dingen waarnaar we verlangen. Een dienaar kan zijn meester om iets vragen dat verder gaat dan zijn basisbehoeften, maar hij is natuurlijk wel een dienaar die iets aan zijn meester vraagt. Of, in dit geval, lijkt het meer op een kind dat zijn vader iets vraagt. Het gaat om hetzelfde soort kwestie. De vader geeft om de kinderen. De meester geeft om de behoeften van zijn dienaar. Maar de dienaar of het kind komt met een verzoek, in de wetenschap dat de meester of de vader het recht heeft om het verzoek toe te staan of af te wijzen. En als het verzoek wordt afgewezen, moet het kind dat erom vraagt, of de dienaar die het aan de meester vraagt, bereid zijn te zeggen: 'Nou, dat is prima. Ik ben de dienaar. Ik ben niet degene die hier de rechten heeft.'

Jezus geeft niet aan dat het verkeerd is om te bidden om dingen die je nodig hebt, dingen voor jezelf. Ik heb mensen, wanneer ik met hen sprak, horen zeggen: 'Mijn auto is kapot. Ik kan me geen nieuwe veroorloven. Ik weet niet hoe ik op mijn werk moet komen. Ik kan de reparatie niet betalen.' En dan zeg ik: 'Heb je gebeden of God je een betere auto wil geven?' Mensen hebben mij geantwoord: 'O nee, dat zou ik God nooit vragen. Ik zou nooit om iets zelfzuchtigs bidden, iets voor mezelf.'

Dat klinkt misschien heel prijzenswaardig, maar het interessante is dat veel mensen niet om iets zullen bidden omdat ze het zelfzuchtig zouden noemen, terwijl ze er wel voor zouden werken. Dat wil zeggen: sommige mensen vinden het misschien

zelfzuchtig om te vragen of God hun een auto wil geven, of dat God hen op de een of andere manier wil helpen een auto te krijgen. En toch zouden ze er niets zelfzuchtigs aan vinden om aan het werk te gaan, geld te verdienen en een auto te kopen.

De vraag is: wil God dat je een auto hebt of niet? Als God dat wil, is er geen reden waarom je ertegen zou moeten opzien om ervoor te werken en ervoor te bidden, als het Gods wil is dat je een auto hebt. Als het niet Gods wil is dat je een auto hebt, moet je er niet om bidden en er ook niet voor werken. Je moet er evenmin een aannemen als iemand je er een geeft. Alles in het leven van de discipel moet worden gezien in het licht van de vraag wat Gods wil is. Dat was het eerste punt van zorg in het gebed:

Uw wil geschiede, zoals in de hemel zo ook op de aarde.

MATTHEÛS 6:10

En dus is de vraag: wat wil God dat ik heb? Als God wil dat ik een auto heb, dan is het niet zelfzuchtig om te bidden dat Hij er een zal geven. Als God wil dat ik een extra paar schoenen heb, is het niet zelfzuchtig om Hem te vragen daarin te voorzien. Dat betekent niet dat ik niet óók aan het werk ga, want het kan Gods wil zijn dat ik werk en het geld verdien dat nodig is om deze dingen te kopen. Maar het punt is dat er niets mis mee is om tot God te gaan met de dingen die je nodig hebt. Het is alleen zo dat onze gebeden niet beheerst moeten worden door wat wij willen, waarbij we de belangrijkere, eeuwige zaken verwaarlozen, zoals het Koninkrijk van God en dat Gods wil op aarde wordt gedaan zoals in de hemel.

3

Dagelijks brood, werken en bidden

In feite zijn alle overige verzoeken hier dingen waarvan we aannemen dat ze Gods wil zijn:

Geef ons vandaag ons dagelijks brood. We hebben gevraagd of Gods wil gedaan mag worden, en dan specifiek Zijn wil met betrekking tot onze lichamelijke en geestelijke behoeften.

Wanneer ik zeg:

Geef ons vandaag ons dagelijks brood, dan heb ik het over mijn lichamelijke behoeften. En zoals ik al zei, is het niet zelfzuchtig om te vragen of je je dagelijkse brood mag hebben. Merk op hoe bescheiden dat verzoek is:

Geef ons heden ons dagelijks brood.

MATTHEÛS 6:11

Dat is ons dagelijkse rantsoen. De gedachte hier is niet: 'Geef me vandaag genoeg om de komende zes maanden door te komen,' of zelfs de komende week, maar alleen: 'Geef me vandaag wat ik vandaag nodig heb, mijn dagelijkse rantsoen.'

Dit is natuurlijk bidden om precies wat je nodig hebt. Het is niet bidden om voorspoed. Het is niet bidden om iets extra's. Het is niet bidden om comfort of luxe. Het is bidden om wat ik nodig heb. Ik heb dagelijks een bepaalde hoeveelheid voedsel nodig. En natuurlijk geeft Jezus ons hiermee, denk ik, toestemming om te bidden om alles wat we werkelijk nodig hebben. Brood betekent in dit geval natuurlijk letterlijk voedsel, maar er zijn andere dingen die we net zo hard nodig hebben als voedsel. We hebben water nodig, we hebben kleding nodig, we hebben onderdak nodig. We hebben behoeften. En wanneer Jezus ons toestemming geeft om hiervoor te bidden, geloof ik dat Hij met die ene uitdrukking alles aanduidt wat we werkelijk nodig hebben en waarin we God vragen te voorzien.

Het is dus niet in strijd met de wil van God om dingen voor onszelf te vragen. Maar let er eens op hoe bescheiden dit verzoek is. Ik persoonlijk geloof dat we het recht hebben God om zoveel te vragen als wij geloven dat God wil dat we hebben. En als we een bepaalde opvatting hebben over hoeveel God wil dat we hebben, dan behoort die natuurlijk richting te geven aan ons werken, ons uitgeven en ons sparen, en ook aan ons bidden. Daarmee bedoel ik dat er eigenlijk twee manieren zijn waarop wij met God moeten meewerken om dingen gedaan te krijgen. Wat boven beide staat, is dat het ons om Gods wil gaat. Daarom behoren we geen van deze twee manieren te gebruiken om dingen te verkrijgen die niet Zijn wil zijn.

Een van de middelen die Hij ons heeft gegeven, is werken. Als Hij je gezondheid, sterke armen en benen en een goed verstand heeft gegeven, kun je gebruiken wat je hebt om een klus te klaren, geld te verdienen of ander noodzakelijk werk te doen.

Er zijn dingen die buiten het bereik van onze mogelijkheden liggen. Omdat dat zo is, hebben we behalve werken nog een andere mogelijkheid. We hebben gebed. In het gebed vragen we God om voor ons te doen wat we niet voor onszelf kunnen doen, maar waarvan we niettemin geloven dat het Zijn wil is dat het gebeurt. Bidden betekent daarom niet alleen dat we bidden of God voor de zendingen wil zorgen, of dat God de president wil leiden, of iets dergelijks. Het betekent dat we ook voor onze concrete behoeften bidden. Daarmee erkennen we dat we bij God in de schuld staan en van Hem afhankelijk zijn. En die uiting van afhankelijkheid is overigens goed voor ons en behaagt Hem.

Ik geloof dat de Bijbel aangeeft dat God er behagen in schept Zijn kinderen dingen te horen vragen. Jezus zei later, in Mattheüs 7, dat zelfs aardse vaders goede gaven aan hun kinderen weten te geven wanneer die hun erom vragen. Hij zegt:

Als u, die slecht bent, uw kinderen dan goede gaven weet te geven, hoeveel te meer zal uw Vader, Die in de hemelen is, goede gaven geven aan hen die tot Hem bidden.

MATTHEÛS 7:11

Ik geloof dat God er vreugde in vindt wanneer Zijn kinderen Hem vragen om dingen die goed zijn. Het is ook goed voor ons. Want hoe meer wij dingen moeten vragen in plaats van alles zelf te regelen, hoe meer onze eigen afhankelijkheid van God een vaste manier van denken wordt. En dat is een goede manier van denken. Het is beslist de manier van denken waartoe de Bijbel ons aanspoort.

God vragen om ons dagelijks brood betekent niet dat we er niet ook voor zullen werken. Het betekent alleen dat we vragen of God ervoor wil zorgen dat we alles hebben wat we nodig hebben, of dat nu voedsel, lucht, water, kleding, onderdak of wat dan ook is wat werkelijk nodig is. Dit kan worden uitgebreid, afhankelijk van wat God werkelijk wil dat je vandaag doet. Wil God dat je iets doet waarvoor je met een auto moet rijden? Dan kun je maar beter om een auto vragen als je er geen hebt. Wil God dat

je iets doet waarvoor je een bepaald soort apparatuur nodig hebt, een computer, een muziekinstrument, wie zal het zeggen? Wat God ook wil dat je doet, Hij wil ook dat je alles hebt wat nodig is om het te doen. Het is daarom niet zelfzuchtig om voor die dingen te bidden, zolang alles wat je doet in de eerste plaats aan God is toegewijd en je dit niet doet om jezelf te behagen, maar om Hem te behagen.

Je zou kunnen zeggen: „Nou, daarmee leg je ons zonder dat het echt nodig is wel een heel verheven drijfveer op.” Het is niet onnodig. Dit is het normale christelijke leven. Het normale christelijke leven is: ik ben aan mijzelf gestorven, ik heb mijn kruis opgenomen, ik volg Jezus, en het enige wat mij nu bezighoudt is: wat is Zijn wil voor mijn leven? Zodra ik enig besef heb van wat Zijn wil is — Hij wil dat ik deze baan heb, of Hij wil dat ik zendeling word, of Hij wil dat ik trouw, of Hij wil dat ik ga studeren, of Hij wil dat ik geen van die dingen doe en heeft iets anders voor ogen — dan zal ik ook enig besef hebben van welke dingen ik nodig heb om Zijn wil te volbrengen.

Wanneer ik weet welke dingen dat zijn, kan ik twee dingen doen. Ik kan ervoor werken en ik kan ervoor bidden. De dingen waarvoor ik werk, behoren van dezelfde aard te zijn als de dingen waarvoor ik bid. Het verschil is natuurlijk dat ik noodzakelijkerwijs moet bidden voor de dingen die ik niet door te werken tot stand kan brengen. Dat betekent niet dat ik niet ook moet bidden voor de dingen waarvoor ik wel kan werken. Want om te kunnen werken, moet ik gezond zijn, moet ik de gelegenheid hebben en moet ik genoeg voedsel en genoeg energie hebben, enzovoort. Zelfs werken is niet iets wat ik zonder Gods voorziening aankan. Ik heb Gods hulp nodig, zelfs voor de dingen die ik met Zijn hulp kan doen.

Maar er zijn sommige dingen die ik zelfs met Zijn hulp niet kan doen. Ze liggen eenvoudig buiten het bereik van mijn mogelijkheden of mijn kansen. Omdat dat zo is, hoef ik daar alleen maar voor te bidden en God te vragen ervoor te zorgen.

4

Dagelijks afhankelijk blijven van God

Wanneer Hij zegt: „Bid dit:

Geef ons vandaag ons dagelijks brood, let er dan op dat onze zorg voor materiële dingen hierop gericht hoort te zijn. Mijn zorg betreft de dingen die ik op dit moment nodig heb. Ik zal niet ontkennen dat ik me misschien zorgen maak over de dingen die ik volgende week of over een maand nodig zal hebben. Het is zo vaak het geval, tenminste in dit land — ik heb het over de Verenigde Staten, waar zoveel welvaart is — dat God ons vaak veel meer heeft gegeven dan we alleen voor vandaag nodig hebben. Als dat zo is, moeten we ons afvragen: waarom heeft God in dit overschot voorzien? Jezus zei dat we moesten bidden dat God ons ons dagelijks brood zou geven. Als God mij dus alleen mijn dagelijkse hoeveelheid geeft, betekent dat dat ik Hem morgen om mijn dagelijkse hoeveelheid voor die dag zal moeten vragen, en evenzo de dag daarna en elke volgende dag. In de meeste landen geeft God mensen slechts een dagelijks rantsoen van wat zij nodig hebben, en niets meer. Alleen vanwege de plek waar wij in de wereld wonen, vinden wij het normaal om een overschot te hebben. In veel delen van de wereld zijn mensen die om een dagelijkse hoeveelheid bidden heel, heel blij als ze die krijgen, omdat het volstrekt niet vanzelfsprekend is waar die vandaan zal komen, afgezien van Gods voorziening.

Maar als God mij alleen geeft wat ik vandaag nodig heb, betekent dat dat ik Hem morgen opnieuw zal moeten vragen. Dat is ongetwijfeld precies de reden waarom God heeft gezegd: „Bid op deze manier:

Geef ons ons dagelijks brood.

Als God mij vandaag alles zou geven wat ik nodig heb, genoeg voor de komende maand, dan zou ik misschien een maand lang niet de behoefte voelen om tot Hem te bidden, totdat de voorraad op is. Als God mijn kasten vult met al het voedsel dat ik tot het volgende voorjaar nodig heb, dan zou ik misschien niet erg gemotiveerd zijn om het tot Hem uit te roepen en Hem vóór het volgende voorjaar opnieuw te vragen. God houdt ons inderdaad graag dicht bij Zich. Hij wil graag dat we voortdurend bij Hem terugkomen. Hij houdt ons graag afhankelijk. Daarom is ons ons dagelijks brood geven een heel goede manier voor Hem om ervoor te zorgen dat we dag aan dag altijd naar Hem opzien, in plaats van ons genoeg te geven om voor altijd op te slaan.

We hebben hiervan natuurlijk een illustratie in het Oude Testament, in het manna dat God naar de Israëlieten stuurde toen zij door de woestijn trokken. In Exodus hoofdstuk 16 lezen we dat God hun telkens slechts genoeg voor één dag stuurde, behalve natuurlijk op vrijdag. Hij gaf hun genoeg om de sabbatdag, de zaterdag, door te komen, zodat ze dan niets hoefden te verzamelen. Afgezien van die uitzondering konden ze geen manna opslaan. Ze hadden genoeg voor elke dag, en als ze probeerden het op te slaan, zou het in de loop van de nacht bederven. God schiep een situatie waarin zij hun dagelijks brood kregen en niet meer. Dit lijkt sterk op wat Jezus de discipelen zegt te verwachten: dat God in ons dagelijks brood zal voorzien, en niet noodzakelijkerwijs in meer.

Dit betekent niet dat God nooit meer zal geven, maar Paulus zei wel tegen Timotheüs in 1 Timotheüs hoofdstuk 6:

Als wij echter voedsel en kleding hebben, zullen wij daarmee tevreden zijn.

1 TIMOTHEÛS 6:8

Waarom zouden we daar niet tevreden mee zijn? Voedsel en kleding zijn wat we nodig hebben. Als God geeft wat we nodig hebben, dan behoren we tevreden te zijn.

5

Sparen voor later en vertrouwen op God

Maar wat als ik niets heb weggelegd voor morgen, of de dag daarna, of mijn oude dag, of mijn pensioen? Hoe zit het daarmee? Zou ik daarvoor niet iets moeten wegleggen? Jezus leek geen enkele verplichting daartoe te kennen. Jezus gaf aan dat de God Die vandaag in mijn dagelijkse voedsel voorziet, er morgen ook zal zijn. En Hij zal er ook zijn wanneer ik oud ben, zodat ik, als ik dan iets nodig heb, Hem ook dan om mijn dagelijks brood kan vragen.

De reden waarom we iets opslaan voor behoeften op lange termijn, ingebeelde behoeften, behoeften die wij menen te hebben, of mogelijke behoeften, kan heel goed een gebrek aan geloof van onze kant zijn. Het kan zijn dat we denken dat God in de

toekomst niet zal voorzien zoals Hij nu heeft voorzien, en dat we er daarom voor moeten zorgen dat we voor de rest van ons leven in ons eigen onderhoud voorzien.

Dit kan op twee manieren worden bekeken. Het kan worden gezien als een verantwoordelijke aanpak, of het kan worden gezien als een gebrek aan geloof. Als we werkelijk denken dat het niet God is Die vandaag voor ons zorgt, maar dat we gewoon voor onszelf zorgen door te werken, dan zullen we vooruitkijken naar een tijd waarin we niet meer kunnen werken. We zullen God niet zien als Degene Die nu of dan in onze behoeften voorziet, en natuurlijk zullen we ons daar zorgen over maken. We zullen het gevoel hebben dat onze toekomst volledig in onze eigen handen ligt.

Als we er daarentegen nu dag aan dag op vertrouwen dat God ons dagelijks brood geeft en Hem vragen:

Geef ons heden ons dagelijks brood.

MATTHEÛS 6:11

dan zullen we beseffen dat we Hem elke dag om ons dagelijks brood kunnen vragen, zolang God niet sterft — en Hij kan niet sterven — en zolang wij leven. En God zal ons dagelijks brood altijd geven, zolang Hij wil dat wij het hebben.

Het opslaan van goederen voor je oude dag is iets waar Jezus naar verwees toen Hij in Lukas 12 het verhaal vertelde over de rijke man wiens schuren zijn oogst niet eens konden bevatten. Hij oogstte zoveel dat hij grotere schuren bouwde. Hij zei:

En ik zal tegen mijn ziel zeggen: Ziel, u hebt veel goederen liggen voor veel jaren. Neem rust, eet, drink en wees vrolijk.

LUKAS 12:19

Jezus zei dat God tegen hem zou zeggen:

Maar God zei tegen hem: Dwaas! In deze nacht zal men uw ziel van u opeisen; en wat u gereedgemaakt hebt, voor wie zal het zijn?

LUKAS 12:20

Denk eraan, Jezus zei:

Verzamel geen schatten voor u op de aarde, waar mot en roest ze verderven, en waar dieven inbreken en stelen; maar verzamel schatten voor u in de hemel, waar geen mot of roest ze verderft, en waar dieven niet inbreken of stelen;

MATTHEÛS 6:19-20

De man die zegt:

‘Ik heb voor vele jaren schatten vergaard. Nu kan ik het rustig aan doen’, probeert zichzelf in feite door zijn eigen inspanningen te beschermen tegen toekomstige rampspoed, in plaats van op God te vertrouwen. De Bijbel geeft inderdaad aan dat de mier wijs is. In Spreuken wordt ons verteld dat we op de mier en haar wegen moeten letten, en moeten zien hoe ze in de zomer een voorraad aanlegt om genoeg te hebben voor de winter. Maar dat is natuurlijk niet hetzelfde als een voorraad aanleggen voor je pensioen. Als je boer bent en je weet dat je tussen nu en de volgende zomer geen gewassen zult kunnen oogsten, dan kun je natuurlijk maar beter deze zomer een voorraad voor de winter aanleggen. Dat is gewoon normaal vooruitzien. Dat is wat de mier doet.

Jozef deed iets soortgelijks toen hij wist dat er een hongersnood zou komen, maar dat was geen voorraad aanleggen voor zijn oude dag. Hij keek niet naar de komende tijd en zei niet: ‘Ik weet niet of God voor mij zal zorgen.’ Het was veeleer een wijs beheer van wat God op dat moment had gegeven. En God voorzag in de zeven vette jaren inderdaad in een extra hoeveelheid, zodat Jozef tijdens de zeven magere jaren werkelijk de wereld kon voeden.

Zo is er ook niets mis mee om iets opzij te zetten voor de nabije toekomst, als God er vooraf in heeft voorzien en als je weet dat er een behoefte aankomt. Als je weet dat je aan het eind van deze maand een rekening moet betalen en je hebt het geld ervoor vandaag, maar je denkt: 'Ik moet dit niet vasthouden, want dan vertrouw ik niet op God', dan denk ik niet dat er iets mis mee is om het tot het eind van de maand vast te houden, of tot wanneer dan ook, om de rekening te betalen.

Maar als God in een enorm overschot heeft voorzien, veel meer dan je met recht kunt zeggen nodig te zullen hebben, dan moet je misschien een deel daarvan weggeven aan het Koninkrijk van God.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 6:9-13
- Lukas 14:33
- 1 Korinthe 6:19-20
- Mattheüs 6:10
- Mattheüs 6:11
- Mattheüs 7:11
- 1 Timotheüs 6:8
- Lukas 12:19
- Lukas 12:20
- Mattheüs 6:19-20

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.